

Som det kom frem under høringen i går, er der især på hele spørgsmålet om dataovervågning også stort behov for en dialog med erhvervslivet, fordi der vil være en lang række arbejdsgivere, boligselskaber osv., der ikke har mulighed for at stå til rådighed 24 timer i døgnet for at opretholde sikkerhedsberedskab, hvis politiet skulle finde på at ringe for at få oplysninger om en borgers internetaktiviteter.

Desuden kom det også frem under høringen fra professor Gorm Toffegaard Nielsen, at der er nogle forskellige mere lovtekniske problemer om, hvor forskellige ændringer i lovgivningen skal stå henne. Og det håber jeg vi også kan se på under udvalgsarbejdet.

Som jeg nævnte tidligere, og som vi har været inde på flere gange, er der omkring hele spørgsmålet om økonomisk støtte store problemer. Hele spørgsmålet omkring ændringerne i retsplejeloven, hemmelig ransagning og især hele spørgsmålet om dataovervågning og mulighed for at aflæse alt, hvad der foregår på éns computer, er ting, som er meget betænkelige, og som der er grund til at se nærmere på, herunder også, som nogle af eksperterne på høringen i går var inde på: Hvad er sikkerhedsreglerne omkring hele den store registrering, der nu skal være? Hvem er det, der skal sørge for, at de forskellige meget følsomme oplysninger, der kan være, ikke lækker? Og hvem er det, der skal føre det tilsyn, når man samtidig er gået ind og har skåret ned på Datatilsynets ressourcer, som jo burde være dem, der skulle føre tilsyn med de her store mængder af data?

Omkring udleveringsdelen af lovforslaget fremgik det også – som andre også har været inde på – at der er en hel del ting, der skal undersøges nærmere, om: Hvordan kommer det her egentlig til at foregå i praksis? Hvad vil der være for nogle retssikkerhedsgarantier? Hvordan kan man sikre sig imod, at folk kan udleveres for bagatelagtige forbrydelser eller for noget, de har begået for flere år siden? Hvor omfattende bliver egentlig den udleveringspligt, og hvad har man af erfaringer i andre lande?

Men helt grundlæggende er det Enhedslistens holdning, at vi i kampen mod terrorisme skal gøre, hvad vi kan, for at sikre os, at vi ikke undergraver netop det demokrati, som vi ønsker at forsvare. Derfor er det vigtigt, at vi arbejder meget grundigt med de forskellige forslag og sikrer os, at der er den fornødne balance mellem hensynet til at bekæmpe terrorisme og så de

grundlæggende demokratiske retssikkerhedsmæssige værdier.

Kl. 14.35

Jann Sjørnsen (KRF):

11. september 2001 har haft store konsekvenser for verdenssamfundet og også for den enkelte af os, tror jeg. Når det gælder den enkelte af os, er det med henblik på, hvad det er for et demokrati, og hvad det er for nogle demokratiske værdier, som vi gerne vil værne om i vort eget samfund og også i verdenssamfundet.

11. september 2001 har ført til, at verdenssamfundet har reageret ikke mindst i FN-sammenhænge og udtrykt en vilje i forhold til at ville bekæmpe terrorisme. Vi har set det i forhold til den koalition, der er dannet for at bekæmpe terror-netværket Al-Qaida i Afghanistan.

Vi har også set det med de sikkerhedsrådsresolutioner, der er vedtaget, og som er en del af lovforslag nr. L 35, som vi behandler her i dag, hvor det mere præcist tager udgangspunkt i, hvordan vi i de enkelte lande bekæmper terrorismen.

Den tidligere regering og nu i dag den nuværende har fremlagt en terrorpakke. Jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at både det, at den tidligere regering kom med et udkast – også på baggrund af høringer og den tid, der er gået – og den nye regerings overvejelser har ført til, at vi i dag står med et lovforslag, som er mere præcist og mere klart end det, der blev sendt ud før valget.

Vi er enige i fra Kristeligt Folkepartis side, at 11. september 2001 giver anledning til også at give den danske lovgivning et serviceeftersyn, kunne vi godt kalde det, for så vidt angår terrorbekæmpelse.

Men jeg vil også godt sige, at der på det område her er grund til at skynde sig langsomt, fordi det i virkeligheden er utroligt svært at ramme præcist, når vi balancerer mellem på den ene side hensynet til den enkeltes demokratiske rettigheder og retssikkerhed og på den anden side hensynet til bekæmpelse af terrorisme.

Det er ikke enkelt, og jeg vil sige, at jeg også synes, at debatten her i dag og terrorhøringen i går har vist, at man til stadighed kan diskutere, hvilke formuleringer og hvilken udformning de enkelte paragraffer skal have, for at man når det, som i virkeligheden også kan være manges intention.

Vi har altså en positiv tilgang over for regeringens antiterrorpakke som sådan, men vi me-